

Intelligent Skapelsetro

Anders Gärdeborns bok är ett efterlängtat tillskott till skapelselitteraturen i Sverige. Den här artikeln är avslutningskapitlet. Det ger en bra sammanfattning och inblick i bokens innehåll. Den är beräknad att komma ut i handeln i slutet av mars eller strax därefter. Red.

Några som nu har läst denna bok undrar kanske varför jag som kristen inte helt enkelt accepterar de vetenskapliga resultat som framkommit genom ett gediget arbete under många hundra år. Mitt svar till dessa läsare är att det är precis vad jag gör. Jag accepterar de vetenskapliga fynd, eller fakta, som ligger till grund för empirisk vetenskap. Däremot accepterar jag inte alla tolkningar som görs utifrån dessa fynd. En skapelsetroendes tolkningar är dock inte mindre vetenskapliga än en evolutionists. De som menar detta blandar ihop vetenskap med naturalism, en åtskillnad som jag har utvecklat i denna bok.

Illustration från
Anders
Gärdeborns bok.

En skapelsetroendes tolkningar är mindre naturalistiska, men inte mindre vetenskapliga, än en evolutionists. Teistens tro på Gud är inte mindre vetenskaplig än ateistens tro på icke-gud. Problemet är att den naturalistiska grundvalen har blivit så ordinär att den ofta likställs med vetenskap.

Naturalismen är den i stort sett självklara utgångspunkten för kunskap vid våra universitet, i vetenskaplig litteratur och i olika debattforum. Naturalismen har absolut monopol. Det betyder att allting måste ha sin förklaring utan Gud. Finner man inte förklaringen utan honom, har man misslyckats och tvingas söka vidare. Detta är en av vår tids största fördomar.

Tänk om förklaringen inte finns inom naturalismen. Tänk om vissa fenomen kräver en Skapare för att låta sig förklaras. Då är den naturalistiska vetenskapen på förhand dömd till att misslyckas. Då erkänner man i bästa fall att vi inte vet och söker vidare. Mycket vanligare är dock att man upphöjer den bästa naturalistiska förklaring man har, oavsett om den är bra eller inte, till sanning. Evolutionsläran, i betydelsen att allt levande är utvecklat från samma ursprung, har fått sin status på detta sätt. Hypotesen är kass, men dock den bästa man kommit på utifrån naturalistiska utgångspunkter.

Evolutionen är inte bevisad

Att påstå att evolutionen är bevisad är en lögn. Säkerligen inte en medveten lögn för de flesta, eftersom vi alla är påverkade av vår egen tid där utvecklingen har status som faktum. Vi lever alltså i ett förljuget samhälle, som lär sina medborgare allt ifrån skolåldern att de är ett resultat av en lång och slumpmässig process utan övernaturlig styrning. Då blir allt tal om syfte och mening detsamma som att påstå att en falskmyntare bidrar till samhällets ekonomiska utveckling.

I Västerlandet tror vi ofta att vi lever i den mest upplysta av alla världar. Vi fryser åt att människorna i forna tider trodde att jorden var platt, att stjärnorna var hål i himmelskupolen och att allting var sammansatt av bara fyra element. Samtidigt inser vi inte att vår egen tid har sin egen dogm som ligger till grund för hur vi ser på världen omkring oss. Vi småler åt olika kulturers mer eller mindre otänkbara skapelsemyter och förundras över hur religionen kan sätta myror i huvudet på folk. Att vi har bytt namn på fördomarna, och kallar dem vetenskap istället för religion, förändrar dock ingenting i sak.

Varför tror så många på evolutionsläran?

Varför är då evolutionsläran så anammad av så många? Jag hoppas att denna bok har visat att det i alla fall inte kan vara på grund av dess vetenskapliga meriter. Istället tror jag att vi måste söka förklaringen på det andliga planet. I 1 Mos 3:8 kan vi läsa om hur Adam och Eva gick och gömde sig för Gud då de hörde honom närma sig i lustgården. De visste att de hade gjort fel, skämdes och vågade inte stå ansikte mot ansikte med sin Skapare.

Också idag söker människan olika sätt att gömma sig för Gud. Evolutionsläran erbjuder en sådan möjlighet då den bedrägligt lovar, inte bara att vi slipper möta vår Skapare, utan också att han inte ens existerar. Just därför, menar jag, är evolutionsläran så populär. Den invaggar människor i en falsk trygghet att vi inte har något ansvar inför Någon som är bortom och större än människan och att vi därför aldrig ska behöva stå till svars inför denne Någon.

Vi vill inte stå under någon högre auktoritet, utan vi vill kunna styra vår tillvaro och våra liv på det sätt vi själva finner behagligt. I detta perspektiv är evolutionsläran bekväm, eftersom den ger det oberoende vi så gärna önskar. Vi slipper helt enkelt bry oss om vad vår Skapare tycker, och vi slipper oroa oss över att han en gång kan komma att ha synpunkter på hur vi har levt våra liv.

Tyvänn är evolutionsläran också spridd i kyrkan

Tyvänn är evolutionsläran inte bara spridd bland ateister och agnostiker, utan också i kyrkorna. Det verkar som om många kristna tror att evolutionen är bevisad och därför inte ser någon annan utväg än att acceptera den. Sättet att kombinera den med en gudstro blir olika former av gudastyrd, eller teistisk, evolution, där Gud skapar genom att använda den evolutionära processen. Jag hoppas dock att jag i denna bok har lyckats förmedla en gnutta klarhet över att det vare sig är vetenskapligt nödvändigt eller teologiskt möjligt att förena evolutionsläran med Bibeln. Kyrkorna måste därför göra rent hus med det mänskliga tankefundament som evolutionsläran utgör och låta Gud få tillbaka sin plats som universums Skapare, den svages Beskyddare och mänsklighetens Frälsare.

Grunden för Jesu verk

Jag har argumenterat för att om vi tappar Bibelns historiska förankring i skapelsen och i syndafallet, tappar vi också grunden för Jesu verk. Om evolutionen har ägt rum, fanns döden långt innan människan utvecklades. I så fall, om döden inte är ett resultat av Adams synd, finns synden bara i fantasin. Och om synden bara är fantasi, behöver vi ingen Frälsare. På detta sätt pulveriserar evolutionsläran kristendomens kärna och stjärna, Jesus. En ateist har sagt att om vi tar bort Adam och Eva och deras ursprungliga synd, så finner vi de patetiska resterna av Guds

Son bland den bråte som blir kvar av kristendomen. Ett mycket klarsynt uttalande från en i övrigt desorienterad människa.

Kristendomen handlar om historia. Jesus var inte bara en verklig person, som blev korsfäst på en verklig plats vid en verklig tidpunkt, utan det var den verkliga Guden själv som lät sig offras, och som verkligen uppstod från döden efter tre dagar. Han gjorde det för att råda bot på ett verkligt problem, döden, som förorsakats av en verklig händelse, syndafallet, och som hotade den verkliga meningen med tillvaron, att älska och att vara älskad med verklig kärlek. Verkligen! Tar vi bort detta, vad återstår då av vår kristendom? En tro, där graden av tro är viktigare än objektet för tron? En upplevd mening, som inte är baserad på fakta utan på illusion? En vacker känsla, som inte beror på frid med Skaparen utan på mental träning?

Två världar

Människan hamnar, likt åsnan mellan hötapparna, i två världar. I den ena har evolutionsläran visat att hon är ett resultat av årmiljoner av slump. Här finner hon dock ingen mening med tillvaron och söker sig därför till religionens värld. Föremålen för religionen kan dock variera. Det kan vara Gud, gudar, Kristus, Muhammed, kristaller, idoler, diktatorer, marknadsutvecklingen eller stjärnkonstellationer. En del kanske inte vill gå så långt för att finna syftet med allting, utan nöjer sig med att gå till Systembolaget. Och egentligen spelar det inte så stor roll vad vi tar till för att finna meningen, eftersom den i alla fall inte existerar i den verkliga verkligheten, den som evolutionismen och naturalismen förser oss med. Det viktiga är att du finner vad som känns bra för dig och att jag finner vad som känns bra för mig. Det låter smidigt, men innebär i realiteten en katastrof för människan. Hon har tvingats fly från sitt förnuft till religionens värld för att finna någon mening med sin tillvaro.

Biblisk skapelsetro är grundläggande

Därför är biblisk skapelsetro grundläggande och betydelsefull. Den knyter ihop de två världarna till en sammanhängande enhet. Gud har uppenbarat för oss det vi behöver veta om varför vi finns, om hur han skapade, om när synden kom och om hur problemet kan lösas. Med vårt förnuft kan vi sedan tränga djupare in i skapelsen och förundras över dess struktur och funktion. Därför kan ett vetenskapligt studium av naturen ibland leda till större respekt för vår Skapare än den mest välskrivna andaktsbok. Det bästa av allt är att det vi finner i våra mikroskop och teleskop, aldrig blir ett hot mot vårt värde eller vår betydelse som människor. Det är samme Skapare till alltihop.